

vis periode endnu, gives tilbagebetalingspligtigt, sådan at man, hvis man på et tidspunkt bliver voldsomt rig deroppe, kan føre nogle af pengene tilbage? Det er vel ikke helt urimeligt?

(Kort bemærkning).

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Der er utrolig stor forskel på de grønlandske forhold og de færøske forhold, når man taler om råstoffer i undergrunden.

Jeg synes, det er meget principielt for det danske Folketing i dag, hvor vi skriver 2001, at man ikke løber fra en lovgivning, som blev gennemført her i Tinget i 1948, og som helt klart og tydeligt siger, at råstoffer i undergrunden kan der forhandles om, således at området kan overtages af de færøske myndigheder.

Man kan til sammenligning sige: Er der nogen, der sætter spørgsmålstejn ved, at man ikke fra dansk side og fra SF's side gør krav på den fisk, der svømmer rundt om Færøerne? Det gør man vel ikke?

Hvorfor kan man så sætte spørgsmålstejn ved råstofferne? Det er en krystalklar aftale, som er forhandlet efter de regler, som står i vores hjemmestyrelov, og der er ikke noget at komme efter.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Det er ganske rigtigt, som sidste ærede taler sagde, at der har været sået tvivl – især i den danske presse, men også til dels i Folketinget – omkring lovgivningens af statsminister Schlüters aftale med landsstyret i 1992 om at overdrage undergrunden og dermed retten til eventuelle oliefund til Færøernes landsstyre.

Justitsministeriet har slået det fast, som færøske og danske lovkyndige er enige om, nemlig at den lovgivende og administrative overdragelse af undergrunden til Færøerne er uomtvistelig og endegyldig ifølge hjemmestyreloven og dermed ifølge grundloven.

Færøerne ejer altså eventuel olie i vores undergrund. Det stadfæster Folketinget i sin vedtagelse i dag heldigvis. Og dermed skulle den del af debatten i hvert fald være afklaret.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det sidste er jo præcis rigtigt. SF er medforslagsstillere på et forslag til vedtagelse, der slutter med: »Folketinget tilslutter sig, at aftalen af 22. december 1992 mellem regeringen og Færøernes

landsstyre om råstoffer i undergrunden ikke genforhandles.«

Så derfor forstår jeg ikke rigtig, hvorfor mine to færøske kolleger vælger at lave et stormløb og sige, at det er uacceptabelt, at nogen sætter spørgsmålstejn ved færingernes ret til undergrunden. Det sætter vi ikke spørgsmålstejn ved; vi støtter, at det færøske folk har retten til undergrunden.

Men mit modspørgsmål til de to færøske kolleger her er: Vil det så ikke være fair, hvis det nu viser sig, at man kan pumpe for milliarder af kroner olie op, at den støtte, der ydes fra dansk side, de bloktilskud, der ydes fra dansk side fra nu af, bliver betalt tilbage?

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Den nuværende aftale eller kutymen omkring bloktilskuddet bygger på det, som hr. Per Stig Møller sagde før, nemlig at der er en vis ansvarsfordeling og økonomisk fordeling omkring den måde, hvorpå Færøerne forvaltes, og bloktilskuddet har sit udspring i omkostningerne ved den administration, som vi jo mere og mere vil overtage også det økonomiske ansvar for.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi, når vi nu snakker om olie og bloktilskud, ikke blander de to ting sammen. Lad os holde bloktilskuddet for sig som en betaling for de opgaver, som Færøernes landsstyre arbejder med for regeringen, og som vi med tiden vil overtage.

Vi må heller ikke se på bloktilskuddet som en konjunkturudjævning, for så bliver Færøerne jo mere og mere afhængige af bloktilskuddet som den rene socialhjælp. Og det er fuldstændig nedbrydende for Færøernes moral, ud over at det ødelægger den færøske økonomi.

(Kort bemærkning).

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Jeg synes i den forbindelse, at det er meget vigtigt, at man gør sig klart: Hvad er bloktilskud? Er det en pose penge, der bliver sendt en gang om året? Er det en gave? Eller vil man se på det som en overførsel af en sum penge fra den ene del af riget til en anden del af riget for solidarisk at sikre, at man har nogenlunde samme velfærdsniveau?

Det er den sidste definition, jeg bedst kan lide. Men jeg vil ikke se bort fra, at man også fra vores side har et stærkt ønske om økonomisk uafhængighed. Og det er klart, at perspektivet om